

يَخْرُجُونَ بِالْمَرْضَى إِلَى الشَّوَارِعِ، فَيَضَعُونَهُمْ عَلَى
الْأَسِرَّةِ وَالْقُرْشِ، لِيَكِي يَقَعَ وَلَوْ ظِلُّ بُطْرُسَ عِنْدَ
مُرُورِهِ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ. وَكَانَتْ جَمَاعَةُ النَّاسِ تُبَادِرُ
مِنَ الْمُدُنِ الْمُجَاوِرَةِ لِأُورُشَلِيمَ، تَحْمِلُ الْمَرْضَى
وَالَّذِينَ بِهِمْ مَسٌّ مِنَ الْأَرْوَاحِ النَّجِسَةِ فَيُشْفَوْنَ
جَمِيعًا .

فَقَامَ عَظِيمُ الْكَهَنَةِ وَجَمِيعُ حَاشِيَتِهِ مِنْ مَذَهَبِ
الصَّدُوقِيِّينَ، وَقَدْ اشْتَدَّتْ تَقَمُّتُهُمْ، فَبَسَطُوا أَيْدِيَهُمْ
إِلَى الرَّسُلِ وَوَضَعُوهُمْ فِي السَّجِنِ الْعَامِّ. غَيْرَ أَنَّ
مَلَكَ الرَّبِّ فَتَحَ أَبْوَابَ السَّجِنِ لَيْلاً وَأَخْرَجَهُمْ، ثُمَّ
قَالَ لَهُمْ: ((اذْهَبُوا وَقِفُوا فِي الْهَيْكَلِ وَحَدِّثُوا الشَّعْبَ
بِجَمِيعِ أُمُورِ هَذِهِ الْحَيَاةِ)) . فَسَمِعُوا لَهُ وَدَخَلُوا
الْهَيْكَلَ عِنْدَ الْفَجْرِ وَأَخَذُوا يُعَلِّمُونَ .

فَذَهَبَ الْحَرَسُ فَلَمْ يَجِدُوهُمْ فِي السَّجِنِ، فَرَجَعُوا
وَأَخْبَرُوا فَقَالُوا: ((وَجَدْنَا السَّجِنَ مُغْلَقًا إِغْلَاقًا
مُحْكَمًا وَالْحَرَسَ قَائِمِينَ عَلَى الْأَبْوَابِ، وَلَكِنْ لَمَّا
فَتَحْنَاهُ، لَمْ نَجِدْ فِيهِ أَحَدًا)) . فَلَمَّا سَمِعَ قَائِدُ حَرَسِ
الْهَيْكَلِ وَعُظَمَاءُ الْكَهَنَةِ هَذَا الْكَلَامَ، حَارُوا فِي أَمْرِ
الرَّسُلِ وَأَخَذُوا يَتَسَاءَلُونَ مَا هَذَا الَّذِي جَرَى. فَأَقْبَلَ
إِلَيْهِمْ رَجُلٌ وَأَخْبَرَهُمْ قَالَ: ((هَا إِنَّ الرِّجَالَ الَّذِينَ
وَضَعْتُمُوهُمْ فِي السَّجِنِ قَائِمُونَ فِي الْهَيْكَلِ يُعَلِّمُونَ
الشَّعْبَ)) . فَذَهَبَ قَائِدُ حَرَسِ الْهَيْكَلِ وَرِجَالُهُ،
فَجَاءَ بِهِمْ مِنْ غَيْرِ عُنْفٍ، لِأَنَّهُمْ كَانُوا يَخْشَوْنَ أَنْ
يَرْمِيَهُمُ الشَّعْبُ بِالْحِجَارَةِ. فَلَمَّا جَاءُوا بِهِمْ
وَأَقَامُوهُمْ أَمَامَ الْمَجْلِسِ، سَأَلَهُمْ عَظِيمُ الْكَهَنَةِ قَالَ:
((نَهَيْنَاكُمْ أَشَدَّ النَّهْيِ عَنِ التَّلْعِيمِ بِهَذَا الْإِسْمِ وَهَا
قَدْ مَلَأْتُمْ أُورُشَلِيمَ بِتَعْلِيمِكُمْ، وَتُرِيدُونَ أَنْ
تَجْعَلُوا عَلَيْنَا دَمَ هَذَا الرَّجُلِ)) . فَأَجَابَ بُطْرُسُ
وَالرَّسُلُ: ((اللَّهُ أَحَقُّ بِالطَّاعَةِ مِنَ النَّاسِ. إِنَّ إِلَهَ

■ الرَّبِّ رَاعِيٌّ فَمَا مِنْ شَيْءٍ يُعْوِزُنِي

■ Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

■ فِي مَرَاغٍ تَضِيرَةٌ يُرْمِي. مِيَاهَ الرَّاحَةِ يورِدُ فِي
وَيُنْعِشُ نَفْسِي

■ Han för mig i vall på gröna ängar ,han låter mig vila vid lugna vatten.

■ وَإِلَى سُبُلِ الْبِرِّ يَهْدِينِي إِكْرَامًا لِأَسْمِهِ .

■ Han ger mig ny kraft och leder mig på rätta vägar ,sitt namn till ära.

■ إِنِّي وَلَوْ سِرْتُ فِي وَادِي الظُّلُمَاتِ لَا أَخَافُ سُوءًا
لَأَنَّكَ مَعِي. عَصَاكَ وَعُكَّازُكَ يُسَكِّنَانِي رَوْعِي .

■ Inte ens i den mörkaste dal fruktar jag något ont ,ty du är med mig ,din käpp och din stav gör mig trygg.

■ الْحَيْرُ وَالرَّحْمَةُ يَلِازِمَانِي جَمِيعَ أَيَّامِ حَيَاتِي
وَسُكُنَائِي فِي بَيْتِ الرَّبِّ طَوَالَ أَيَّامِي .

■ Din godhet och nåd skall följa mig varje dag i mitt liv ,och Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever.

■ القراءة الأولى أعمال الرسل لفصل: 12 - 32

انصتوا إلى أعمال الرسل: بارخمار

وكانَ يَجْرِي عَنِ أَيْدِي الرَّسُلِ فِي الشَّعْبِ كَثِيرٍ مِنَ
الآيَاتِ وَالْأَعَاجِبِ (وَكَانُوا يَجْتَمِعُونَ كُلُّهُمْ دُونَ
اسْتِثْنَاءٍ فِي رِوَاقِ سُلَيْمَانَ. وَلَمْ يَجْرُؤْ أَحَدٌ مِنْ سَائِرِ
النَّاسِ أَنْ يَلْتَحِقَ بِهِمْ، مَعَ أَنَّ الشَّعْبَ كَانَ يُعَظِّمُ
شَأْنَهُمْ. بَلْ كَانَتْ جَمَاعَاتُ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ تَزْدَادُ
عَدَدًا فَتَنْصَبُ إِلَى الرَّبِّ بِالْإِيمَانِ) حَتَّى إِنَّهُمْ كَانُوا

När tempelkommendanten och översteprästrarna fick höra detta kunde de inte begripa vad som hade hänt med fångarna. Men så kom någon och talade om för dem att männen som de hade satt i fängelse nu stod i templet och undervisade folket. Då gick kommendanten och tjänarna bort och hämtade dem, men utan att bruka våld, eftersom de var rädda för att bli stenade av folket. När de kom tillbaka med apostlarna förde de in dem till rådet, och översteprästen började förhöra dem: Vi har uttryckligen förbjudit er att undervisa i det namnet, och ändå har ni fyllt hela Jerusalem med er lära och vill göra oss ansvariga för den där mannens blod". Petrus och apostlarna svarade: "Man måste lyda Gud mer än människor. Våra faders Gud uppväckte Jesus, som ni hängde upp på en träpåle och mördade. Honom har Gud upphöjt med sin högra hand och gjort till hövding och frälsare för att Israel skall kunna omvända sig och få förlåtelse för sina synder. Om allt detta kan vi vittna, och likaså den heliga anden som Gud har gett åt dem som lyder honom".

■ القراءة الثانية من رسالة كورنثوس الأولى

4: 9-16 رسالة كورنثوس لثانية 1: 8-14

من رسالة بولس الرسول الأولى إلى أهل كورنثية:

يقول يا أخوة: بارخمار
لَأَنِّي أَرَى أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَنَا نَحْنُ الرُّسُلَ أَدْنَى مَنْزِلَةٍ
كَالْمَحْكُومِ عَلَيْهِم بِالْمَوْتِ، فَقَدْ صِرْنَا مَعْرُوضِينَ
لِنَظَرِ الْعَالَمِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ. نَحْنُ حَمَقِي مِنْ
أَجْلِ الْمَسِيحِ وَأَنْتُمْ عُقْلَاءُ فِي الْمَسِيحِ. نَحْنُ ضَعَفَاءُ
وَأَنْتُمْ أَقْوِيَاءُ. أَنْتُمْ مُكْرَمُونَ وَنَحْنُ مُحْتَقَرُونَ.
وَلَا نَزَالَ حَتَّى هَذِهِ السَّاعَةِ أَيْضًا نَجُوعٌ وَنَعَطَشٌ
وَنَعْرَى وَنُلْطَمُ وَنُشْرَدُ، وَنُجْهِدُ النَّفْسَ فِي الْعَمَلِ
بِأَيْدِينَا. نُشْتَمُّ فُنْبَارِكِ، نُضْطَهَدُ فَنَحْتَمِلُ، يُشْنَعُ

آبَائِنَا أَقَامَ يَسُوعَ الَّذِي قَتَلْتُمُوهُ إِذِ عَلَّقْتُمُوهُ عَلَى
خَشَبَةٍ. وَهُوَ الَّذِي رَفَعَهُ اللَّهُ يَمِينِهِ وَجَعَلَهُ سَيِّدًا
وَمُخْلِصًا لِيَهَبَ لِإِسْرَائِيلَ التَّوْبَةَ وَغُفْرَانَ الْخَطَايَا،
وَنَحْنُ شُهُودٌ عَلَى هَذِهِ الْأُمُورِ. وَكَذَلِكَ يَشْهَدُ الرُّوحُ
الْقُدُّوسُ الَّذِي وَهَبَهُ اللَّهُ لِمَنْ يُطِيعُهُ.)) فَلَمَّا سَمِعُوا
ذَلِكَ اسْتَشَاطُوا غَضَبًا وَعَزَمُوا عَلَى قَتْلِهِمْ.

■ Första läsningen (4:10 - 24)

Tecken och under bland folket

Genom apostlarna skedde många tecken och under bland folket. Alla de troende höll samman och brukade mötas i Salomos pelarhall.

Ingen annan vågade ansluta sig till dem, men folket satte dem högt, och mer än så:

män och kvinnor i stort antal kom till tro på Herren. Man bar ut sina sjuka på gatorna och lade dem på bäddar och bårar för att när Petrus gick förbi åtminstone hans skugga skulle falla på någon av dem. Också från orterna kring Jerusalem kom stora skaror som förde med sig sjuka och sådana som plågades av orena andar, och alla blev botade. Rådet ingriper mot apostlarna. Då ingrep översteprästen och alla hans närmaste män, det vill säga saddukeernas parti. Upptända av trosnit grep de apostlarna och satte dem i stadshäktet.

Men på natten öppnade en ängel från Herren fängelsets dörrar och förde ut apostlarna och sade: Gå och ställ er i templet och låt folket höra allt om detta nya liv. De lydde och gick tidigt på morgonen till templet och undervisade. När översteprästen och hans närmaste män kom dit kallade de samman rådet, alltså hela den beslutande församlingen i Israel, och skickade sedan bud till fängelset för att hämta apostlarna. Men när tjänarna kom dit kunde de inte finna dem där utan vände tillbaka och rapporterade: Vi såg att fängelset var ordentligt låst och att vakterna stod vid sina dörrar, men när vi öppnade fann vi ingen där inne".

vi står på arenan inför hela världen, inför både änglar och människor.

Vi är dårar för Kristi skull, ni är förståndiga kristna. Vi är svaga, ni är starka. Ni är ansedda, vi är föraktade. Ännu i denna stund hungrar och törstar vi; vi saknar kläder, blir misshandlade, är hemlösa Och arbetar hårt med egna händer för att försörja oss. Man smädar oss och vi välsignar. Man förföljer oss och vi härdar ut.

Man talar illa om oss och vi svarar med goda ord. Hela tiden har vi behandlats som jordens avskum, som mänsklighetens drägg.

Jag skriver inte detta för att få er att skämmas utan för att visa er till rätta som mina kära barn.

Om ni så skulle ha tio tusen lärare som vill göra er till kristna, har ni ändå inte många fäder. Det var jag som blev er far i Kristus Jesus genom evangeliet. Jag ber er: ta mig till föredöme.

■ القراءة الثالثة من بشارة لوقا 14: 1-14

وَدَخَلَ يَوْمَ السَّبْتِ بَيْتَ أَحَدِ رُؤَسَاءِ الْفَرِيسِيِّينَ
لِيَتَنَاوَلَ الطَّعَامَ، وَكَانُوا يُرَاقِبُونَهُ. وَإِذَا أَمَامَهُ رَجُلٌ بِهِ
اسْتِسْقَاءُ فَقَالَ يَسُوعُ لِعُلَمَاءِ الشَّرِيعَةِ وَالْفَرِيسِيِّينَ:
(أَيُّجَلُّ الشَّفَاءُ فِي السَّبْتِ أَمْ لَا؟) ((فَلَمْ يُجِيبُوا
بِشَيْءٍ. فَأَخَذَ بِيَدِهِ وَأَبْرَأَهُ وَصَرَفَهُ. ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: ((مَنْ
مِنْكُمْ يَقَعُ ابْنُهُ أَوْ ثَوْرُهُ فِي بَيْتٍ فَلَا يُخْرِجُهُ مِنْهَا
لِوَقْتِهِ يَوْمَ السَّبْتِ؟)) فَلَمْ يَجِدُوا جَوَاباً عَنْ ذَلِكَ .

وَصَرَبَ لِلْمَدْعُوعِينَ مَثَلاً، وَقَدْ رَأَى كَيْفَ يَتَخَيَّرُونَ
الْمَقَاعِدَ الْأُولَى، قَالَ لَهُمْ: ((إِذَا دُعِيتَ إِلَى عُرْسٍ،
فَلَا تَجْلِسْ فِي الْمَقْعِدِ الْأَوَّلِ، فَلَرُبَّمَا دُعِيَ مَنْ هُوَ
أَكْرَمُ مِنْكَ، فَيَأْتِي الَّذِي دَعَاكَ وَدَعَا فِيقُولُ لَكَ: أَخْلِ
الْمَوْضِعَ لِهَذَا. فَتَقُومُ حَجِلاً وَتَتَّخِذُ الْمَوْضِعَ الْأَخِيرَ.
وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتَ فَاْمَضْ إِلَى الْمَقْعِدِ الْأَخِيرِ،

عَلَيْنَا فَتَرُدُّ بِالْحُسْنَى. صِرْنَا شِبْهَ أَقْدَارِ الْعَالَمِ وَنُفَايَةِ
النَّاسِ أَجْمَعِينَ، إِلَى الْيَوْمِ.

لَا أُرِيدُ فِيمَا أَكْتُبُهُ أَنْ أُحْجَلَكُمْ، بَلْ أُرِيدُ أَنْ
أَنْصَحَكُمْ نَصِيحَتِي لِأَبْنَائِي الْأَحْبَاءِ. فَقَدْ يَكُونُ
لَكُمْ أُلُوفُ الْخُرَاسِ فِي الْمَسِيحِ، وَلَكِنْ لَيْسَ
لَكُمْ عِدَّةُ آبَاءٍ، لِأَنِّي أَنَا الَّذِي وَلَدْتُكُمْ بِالْبِشَارَةِ،
فِي الْمَسِيحِ يَسُوعَ، فَأَحُتُّكُمْ إِذَا أَنْ تَقْتَدُوا بِي.

فَإِنَّا لَا نُرِيدُ، أَيُّهَا الْإِخْوَةَ، أَنْ تَجْهَلُوا أَمْرَ الشَّدَّةِ
الَّتِي أَلَمَّتْ بِنَا فِي آسِيَةِ، فَتَقَلَّتْ عَلَيْنَا جِدًّا وَجَاوَزَتْ
طَاقَتَنَا حَتَّى يَيْئُسْنَا مِنَ الْحَيَاةِ نَفْسِهَا، بَلْ أَحَسَسْنَا
أَنَّهُ قُضِيَ عَلَيْنَا بِالْمَوْتِ، لِئَلَّا نَتَّكِلَ عَلَى أَنْفُسِنَا، بَلْ
عَلَى اللَّهِ الَّذِي يُقِيمُ الْأَمْوَاتِ. فَهُوَ الَّذِي أَنْقَذَنَا مِنْ
أَمْثَالِ هَذَا الْمَوْتِ وَسَيُنْقِذُنَا مِنْهُ: وَعَلَيْهِ جَعَلْنَا
رَجَاءَنَا بِأَنَّهُ سَيُنْقِذُنَا مِنْهُ أَيْضًا، إِذَا سَاهَمْتُمْ أَنْتُمْ
أَيْضًا فِي الدُّعَاءِ لَنَا، حَتَّى إِذَا نَلْنَا تِلْكَ التَّعَمَّةَ
بِشِفَاعَةِ كَثِيرٍ مِنَ النَّاسِ، يَشْكُرُ اللَّهُ فِي أَمْرِنَا كَثِيرًا
مِنَ النَّاسِ .

فَإِنَّ فَخْرَنَا إِنَّمَا هُوَ شَهَادَةُ ضَمِيرِنَا بِأَنَّنَا سِرْنَا فِي
الْعَالَمِ وَلَا سِيَّما فِي مُعَامَلَتِنَا لَكُمْ سِيرَةَ الْإِخْلَاصِ
وَالصَّفَاءِ اللَّذِينَ مِنْ لَدُنِ اللَّهِ، لَا بِحِكْمَةِ الْبَشَرِ، بَلْ
بِنِعْمَةِ اللَّهِ. فَإِنَّا لَا نَكْتُبُ إِلَيْكُمْ إِلَّا مَا تَقْرَأُونَهُ
وَتَفْهَمُونَهُ، وَلَكِنِّي أَرْجُو أَنْ تَفْهَمُوا فَهْمًا تَامًا وَقَدْ
فَهَمْتُمْ كَلَامَنَا بَعْضَ الْفَهْمِ - أَتُنَا مَوْضِعُ فَخْرِكُمْ
كَمَا أَنَّكُمْ مَوْضِعُ فَخْرِنَا فِي يَوْمِ الرَّبِّ يَسُوعَ

■ Andra läsningen

PAULUS' första brev till Korintierna 4:9-16 och PAULUS' Andra brev till Korintierna 1:8-14

Det förefaller mig som om Gud hade ställt oss apostlar sist av alla, som dödsdömda;

hedrad inför alla dina medgäster. Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd". Till sin värd sade han: "När du bjuder på middag eller någon annan måltid, bjud då inte dina vänner eller bröder eller släktingar eller rika grannar, så att de bjuder tillbaka och det blir din belöning. Nej, när du skall ha en fest, så bjud fattiga och krymplingar, lytta och blinda. Salig är du då, eftersom de inte kan ge dig någon belöning; belöningen får du vid de rättfärdigas uppståndelse".

■ الطلبات Begäran

لنقف كلنا بفرح وإيمان ونطلب بخشوع قائلين:

■ Vi står med glädje och tro och be i ödmjukhet, och säger:

■ الردة : يارب ارحمنا

■ Refräng: **Gud förbarma dig över oss**

■ يارب : كي نثبت فيحبك وحب البشر، فنتعاون

معهم لبناء ملكوتك على الأرض : منك نطلب :

■ Herre: för att visa kärlek till Dig och medmänniskor, och samverka tillsammans för att bygga ditt rike på jorden: Vi ber er

■ يارب : كي نتعلم أن الرحمة أفضل من الذبيحة ،

وان الإنسان هو صورتك كمثالك فهو أهم من كل

الطقوس والتقاليد والشرائع : منك نطلب :

■ Herre: för att vi skall lära oss att medkänsla är bättre än offer, och att människan är din bild. Det är viktigare än alla ritualer, traditioner och lagar: Vi ber er

■ يارب: علمنا إن لا نبحت عن المراكز الأولى

والسلطة والمجد في هذه الحياة ، بل أن نتواضع في

كل عمل نقوم به : منك نطلب :

■ Herre: lär oss att inte sträva efter makt och ära i det här livet, men att vara anspråkslösa i allt arbete vi gör: Vi ber er

لمتابعة كل نشاطات كنيستنا : الدخول إلى موقع الكنيسة

www.marnarsay.com

واجلس فيه، حتى إذا جاء الذي دعاك، قال لك: فم إلى فوق، يا أخي. فيعظم شأنك في نظر جميع جلسائك على الطعام. فمن رفع نفسه وضع، ومن وضع نفسه رُفِعَ))

وقال أيضاً للذي دعاه: ((إذا صنعتَ عداً أو عشاءً، فلا تدعُ أصدقاءك ولا إخوتك ولا أقرباءك ولا الجيران الأغنياء، لئلاً يدعوك هم أيضاً فتتال المكافأة على صنيعك. ولكن إذا أقمتَ مأدبةً فادعُ الفقراء والكسحان والعرجان والعُميان. فطوبى لك إذ ذاك لأنهم ليس بإمكانهم أن يكافئوك فتكافؤاً في قيامة الأبرار))

■ EVANGELIUM ENLIGT LUKAS 14:1-14

En man med vatten i kroppen botas

En sabbat var han bjuden på måltid hos en farisé som var med i rådet, och man iakttog honom noga. Då stod det framför honom en man som led av vatten i kroppen. Jesus vände sig till de laglärda och fariséerna och sade: "Är det tillåtet att bota sjuka på sabbaten eller inte"?

Men de teg. Då rörde han vid mannen och gjorde honom frisk och lät honom sedan gå.

Och han sade till dem: "Om någon av er har en son eller en oxe som faller ner i en brunn, drar han då inte genast upp dem, även om det är sabbat"? Det kunde de inte svara på.

Den som ödmjukar sig skall bli upphöjd

När han märkte hur gästerna försökte få de främsta platserna vid bordet gav han dem en liknelse: När du är bjuden på bröllop, slå dig då inte ner överst vid bordet. Kanske någon av de andra gästerna är mer ansedd än du

och värden kommer och säger: Ge honom din plats. Då får du skämmas när du måste flytta dig längst ner. Nej, när du är bjuden, gå då genast och ta den nedersta platsen, så att värden säger till dig när han kommer: Käre vän, flytta dig längre upp. Då blir du